

hvorvidt man skulde gaae ind paa dem eller ikke; men det er kommet til den Anskuelse, at det var det Næsteste at lade være at gaae ind paa dem. Man troede ikke, at der ved dem vilde opnaaes noget Synderligt, og, hvad der især var Udvalgets Overbeviisning, var, at, saaledes som Sagen stillede sig, og som den høitagtede Indenrigsminister idag ogsaa har udtalt, vilde det standse Loven i dens Fremgang, dersom noget af disse Forslag blev vedtaget. Men, naar man, som Udvalget, er overbevist om, at denne Lov jævner mange Uligheder og Ubilligheder med Hensyn til Valgindretningen for Communalbestyrelserne paa Landet, bør man vist ikke søge at standse en Lov, som man endelig nu synes at være kommen til Enden med. Man har, siden vi fik Grundloven i 1849, seet, at der stadigt er fremkommet Forslag i denne Retning, men hvergang have de stødt an snart paa det One, snart paa det Andet; nu lader det omtrent til, at de forskjellige Dele af den lovgivende Magt kunne enes om dette Forslag, og derfor troer jeg, at det er af stor Bigtighed at vedtage et Forslag som dette; det vil i praktisk Henseende, efter min Formening, lede til noget Gavnligt og Tilfredsstillende i Communerne, at en Lov kommer ud om disse Forholds Ordning paa en mere billig Maade end for Tiden. — Jeg skal endnu blot tillade mig at tilføie den Bemærkning, at, skulde man ville vælge mellem de Forslag, som ere stillede, skjøndt de efter min Opsattelse falde temmelig nøie sammen, forekommer det rigtignok mig, som om det, der er stillet under Litra B, lider af den Mangel, at det absolut vil have 9 Medlemmer til Amdsraadene i ethvert Amt i Danmark. Det forekommer mig, at i denne Henseende har Lovforslaget en meget bedre Bestemmelse, som gaaer ud paa, at Antallet kan variere fra 7 til 11; thi, at bestemme, at der skal være saa stort et Antal som 9 foruden Amtmanden, end ogsaa i saa smaa Amter som Aarhus og Standerborg, paa samme Tid, som der ikke skal være et større Antal i Amter som Randers og Hjørring, forekommer mig idetmindste i og for sig selv at være noget modsigende. Men det er dog en Betragtning, som er af temmelig underordnet Betydning.

Endnu skal jeg blot paa Udvalgets Begne, med Hensyn til den Indstilling, vi have gjort til § 9, tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, om det ikke vilde være rigtigst, at en saadan Bestemmelse blev optagen i Lovforslaget. Efter de Afstemninger, som have fundet Sted, skal jo Lovforslaget gaae tilbage til det andet Thing alligevel; det vil altsaa ikke standse Loven mere, og det forekommer mig desuden, at det Forslag, vi have stillet, dog søger at ordne dette Spørgsmaal angaaende Suppleanter paa en correctere Maade, hvilket er af megen Betydning i en Lov, der skal tjene saameget til Brug for Menigmand som denne. Det er nemlig saa, at i Lovforslaget, saaledes som det er kommet til os fra det andet Thing, findes kun den Bestemmelse: „Suppleantvalg finde ikke Sted“. Vi have tænkt os, at der maatte være en Regel for, hvad der skal gøres, hvis flere af Amdsraadets Medlemmer i den lange Arrække — 6 Aar —, hvori de fungere, afgaae ved Døden, eller af andre Grunde ikke kunne fungere længere. Nu er det muligt, naar man seer hen til § 13, at man da kunde hjælpe sig med den Bestemmelse deri, at, hvad der i Anordningen af 13de August 1841 ikke staaer i Strid med den nærværende Lov, er fremdeles gjældende. Men disse Bestemmelser, som skulle være gjældende, næsse ikke gånke paa Amdsraadene; thi Amdsraadene have udtrykkeligt efter den bestaaende Indretning Suppleanter. Man maatte da altsaa snarere analogisk anvende § 29 i Anordningen af 13de August 1841, der angaaer Sogneforstanderskaberne; men med Hensyn til Sogneforstanderskaberne er den Bestemmelse optagen i nærværende Lov, at der strax skal finde nyt Valg Sted, naar et Medlem gaaer af. Dette kan nu ogsaa let lade sig gjøre med Sogneforstanderskaberne; men det vilde være meget urigtigt at vedtage en saadan Bestemmelse, hvad Amdsraadene angaaer; thi det vilde neppe være hensigtsmæssigt, hvis f. Ex. Afgangen skete paa en saadan Tid, at den Afgaaedes Functionstid næsten var udløben, da at bebyrde Amdsraadscommunerne med et særligt Valg. Derfor have vi foreslaaet, at det skulde overlades til Amdsraadene, forsaavidt de ikke fandt Anledning til, at den ledige Plads burde be-